

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.. " 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Ἐάν δεδομένη τις πίστις ἢ διδασκαλία καθίστησι τινα κρείττονα τοῦτο ἡρτῆται ἐκ τῆς πίστεως, ἢ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλ' ἐάν δὲν συμβῇ οὕτω, οὐδενὸς λόγου ἐστὶν αὕτη ἀξία, ὡς πρὸς αὐτὸν ἢ τὸν κόσμον. Θετικὴ ἐκφρασις πίστεως εἶναι πολὺ τιμωρὸς εἰς τὸν ἀνθρώπον, ἐάν οὐχὶ δι' ἄλλο, ἀλλὰ τοῦλάχιστον, διότι ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ λάβῃ θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Συγκεντρώνει τὰς δυνάμεις του, καὶ τίθησι ἐστῖαν εἰς τὰς ἐνεργείας του· ταχύνει τὴν σκέψιν, διότι τὴν θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπιθέσεων. Μόνον ὅταν οἱ πόδες τοῦ ἀνθρώπου ἐγγίσωσι τὸν πυθμένα οὗτος ἀρχεται νὰ αἰσθάνηται τὴν ὄρμην τοῦ ρεύματος, καὶ συγκεντρώνει τὰς δυνάμεις του ν' ἀντιστή κατ' αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἡθικῇ οὐδεὶς πιστὸς πρέπει νὰ κλονίζηται. Ἡ θρησκεία, ἐν ταῖς δογματικαῖς αὐτῆς διδασκαλίαις εἶναι λίαν σοβαρὰ καὶ ἕκαστος ὀφείλει νὰ ἔχῃ θετικὴν περὶ αὐτῆς πεποιθήσιν. Μόνον ὅταν σαφῶς ἀποφασίσῃ τις ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ τί νὰ σκεφθῇ περὶ Χριστοῦ, ποῖαν νὰ δώσῃ αὐτῷ θέσιν ἐν ταῖς διαφορῶν ὑπάρξεσιν, μόνον ὅταν φθάσῃ εἰς θετικὴν καὶ ἐγκάρδιον πεποιθήσιν ὡς πρὸς τὴν φύσιν αὐτοῦ καὶ τὰ προσόντα, ἀρχεται νὰ γινώσκῃ ποῖαν σημασίαν ἔχει ἐπὶ τῆς ψυχῆς του ἢ πὺ ἴσταται ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.

«Ἐὼς ποτε ὑμεῖς χαλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγυῖαις; εἰ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ».

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ (*)

Τί ἐστὶ λοιπὸν ἀγωγή, τίς ὁ σκοπὸς αὐτῆς καὶ πῶς δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἀνθρώπου;

(*) Ἐγχειρίδιον τῆς παιδαγωγοῦ ὑπὸ Pape Carpentier. 186. Μέρους πρῶτον, κεφάλαιον τρίτον.

Σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς εἶναι νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν παῖδα κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, νὰ τὸν ἐνισχύσῃ ὡς αἰς ἐλαττοῦται κατὰ τι ὡς πρὸς αὐτήν, νὰ τὸν ποδηγετήσῃ ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων, οἵτινες τὸν περιβάλλουσι καὶ νὰ διερμηνεύσῃ αὐτῷ τὰ μαθήματα, ἅτινα ἡ φύσις καὶ ἡ κοινωνία τῷ ἀποκαλύπτουσι· διότι ὁ ἀνθρώπος ἤθελεν ἔχει γνώσεις πολὺ στενάς ἐάν περιορίζετο μόνον εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ πείραν· τοιαύτη εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐπλασεν αὐτὸν ὡς κοινωνικόν· ἔθεν ἔχει ἀνάγκην οὐ μόνον νὰ μεταδίδῃ τὰς ἰδέας αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἑμοίους του, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσκηται ἀμοιβαίως ὑπ' αὐτῶν.

Τὸ νὰ συνεργῇ τις λοιπὸν μετὰ τῆς φύσεως πρὸς διάπλασιν τοῦ εὐγενεστάτου τῶν ἐπὶ γῆς δημιουργημάτων, τὸ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν ὀρθοθεῖσαν αὐτῷ πορείαν, ἐάν ἤθελε παρεκτραπῆ, ἰδοὺ ἡ ἐντολὴ τῆς παιδαγωγοῦ· ἐντολὴ εὐγενῆς καὶ ἱερὰ ἀπειτούσα παρὰ τοῦ ἀναλαμβάνοντος αὐτήν· κρίσιν ὀρθὴν καὶ ἀφοσίωσιν ἀπειρον καὶ ἐπιβάλλουσα αὐτῷ συγχρόνως εὐθύνην βαρεῖαν καὶ σπουδαιοτάτην.

Καὶ ὅμως ἐάν ἐρωτήσωμεν τίνα τρόπον δύναται ἐπαξίως ἡ παιδαγωγὸς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐντολήν της, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ὁ ὀρθὸς νοῦς ἀρκεῖ μόνος, ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα.

Ἄλλὰ πῶς δύναται τις νὰ εὐδοχηθῇ εἰς ἔργον τι οἰονδήποτε; Μήπως ἐφαρμοζὼν μεθόδους αὐθαίρετους χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ προηγουμένως ἐάν αὗται ἦναι αἱ καταλληλότεραι πρὸς τὸν σκοπόν, ἢ ἐπιδιώκει; ἢ μήπως προτεινῶν θεωρίας καὶ συστήματα ὅλως ἀντίθετα πρὸς τὴν φυσικὴν πορείαν τῶν γεγονότων, ἢν ζητεῖ ν' ἀκολουθήσῃ; Ἄναμφιβόλως ὄχι. Ἐνούμενος συμφώνως μετὰ τοῦ δημιουργοῦ τοῦ ἔργου, οὕτινος ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν καὶ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ σχεδίου αὐτοῦ διεισδύων, ὀφείλει νὰ ἐμφορηθῇ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐμπνεύσαντος

εκείνον αίσθηματος και να θυμίση όλην αὐτοῦ τὴν ὑπαρξιν πρὸς τὸ κατ' ἰδέαν ἐκείνου, ὅπερ οὐδέποτε πρέπει νὰ χάσῃ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Ἴδου τίνι τρόπῳ δύναται μόνον νὰ εὐδοκηθῆσῃ· διότι και ἐάν ἐπιχειρήσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ ἄλλως πῶς ἀνθρώπινόν τι σχέδιον, ἤθελε πράξει ἀπερισκεψίαν ἐπικίνδυνον.

Ὅποιαν ὁμῶς ἀσύγνωστον θρασύτητα, ὅποιαν ἀσέβειαν πράττει ἡ ἀναλαμβάνουσα τὰ καθήκοντα τῆς παιδαγωγοῦ χωρὶς νὰ συνεισθάνῃ τὴν ἱερωσύνην, ἣν περιβάλλεται· χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην προσερχομένη καθίσταται συνεργὸς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως διαπλάσῃ τὸ εὐγενέστατον και τελειότατον τῶν ἐπὶ γῆς δημιουργημάτων αὐτοῦ!

Ἡ ἀγωγή λοιπὸν ὅπως ἀναπτύξῃ και τελειοποιήσῃ σκοπιμῶς πάσας τὰς δυνάμεις τοῦ παιδός, τὰς τε πνευματικὰς και φυσικὰς, ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ μετὰ θρησκευτικῆς ἀκριβείας πρὸς τοὺς γενικοὺς νόμους τοὺς διέποντας τὰ τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ σπουδάσῃ τὴν φύσιν και νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς· διότι τοιαῦτον εἶναι τὸ σπουδαῖον και ἀπαραίτητον προσὸν πάσης παιδαγωγικῆς μεθόδου ἀξίας τοῦ ὀνόματος τούτου. Ἀλλὰ πρὶν ἢ προδῶμεν περαιτέρω ἀνάγκη εἶναι νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ μέθοδοι αὗται, αἱ τοσαῦτον πικίλαι και διάφοροι κατὰ τὰς ἐφαρμογὰς, ἀποτελοῦσιν, ὡς πρὸς τὴν θεωρίαν, γενικὸν τινα ὄρον τροποποιούμενον διαφοροτρόπως· ὁ δὲ ὅρος αὗτος, ὅν ἡ φύσις παρέχει τῇ παιδαγωγῷ, εἶναι ἡ ἀσκήσις.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ λησμονώμεν ὅτι οὔτε τὰ ὄργανα, οὔτε αἱ κλίσεις, οὔτε αἱ δεξιότητες δύνανται νὰ ἀναπτυχθῶσι κανονικῶς ἀνευ τῆς ἀσκήσεως· και ὅτι και αὗται αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις δὲν δύνανται νὰ τελειοποιηθῶσιν ἄλλως πῶς εἰ μὴ διὰ τῆς ἀσκήσεως. Διότι ἡ δραστηριότης προκαλεῖ και ἐνισχύει τὴν δραστηριότητα.

Δὲν διατρέβομεν ἐγκαυθᾶ περὶ τὸν σπουδαῖον τοῦτον νόμον· διότι μετ' ὀλίγον θέλομεν πορισθῆ ἐξ αὐτοῦ τὰ ὠφελιμώτατα τῶν συμπερασμάτων ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).
ὑπὸ Γ. Α. Π.

Ἡ ΒΙΡΔΩ ΚΑΙ Ὁ ΚΥΩΝ ΑΥΤΗΣ

ὑπὸ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

(Συνέχεια. Ἰδε ἀριθ. 4).

Κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐφάνη πρόσωπόν τι εἰς τὸ παράθυρόν· ἡ δὲ Βιρδὼ παρυσθὺς ἀναγνώρισασα αὐτὸ ἐψιθύρισε πρὸς τὸν θεὸν τῆς ὁτι αὐτὴ ἦτο ἡ γυνή· ἣτις χθὲς ἦτο κατὰ τὴν παραλίαν. Ὁ Κύριος Αὐδῆλιος ταχέως ἀναθρόψα, πρὸς τὸ παράθυρόν ἐταράχθη. Καὶ ἡ μὲν Βιρδὼ κατενόησε τὴν ταραχὴν τοῦ, ἀλλ' αὐτὸς οὐδὲν εἶπε· τὸ δὲ πρόσωπόν ἐκείνου ἀμέσως ἀπεσύρθη ἀπὸ τοῦ παραθύρου και δὲν τὸ μετὰεἶδε. Διὰ τὴν ἐταράχθη, διὰ τὴν ἠρυσθίασεν· ἠγγόνει και αὐτὸς τὸ αἶτιον· ἀλλ' ἐθυμώθη κατὰ τοῦ

κυνός, ἐνεκα τῆς διαγωγῆς του· ὑποψία δὲ τις εἰσεχώρησεν εἰς τὴν ψυχὴν του μήπως κακόν τι, εἰς τὸ ὅποιον ἐνείγετο ἡ Βιρδὼ ἐπεφυλάσσεται εἰς αὐτόν. Αὐτὸν λοιπὸν τὴν μικρὰν χεῖρα αὐτῆς και θλίβων αὐτὴν ἐν τῇ ἑαυτοῦ χεῖρ, εἶπε «Δύνασαι ν' ἀγαπήσῃς, Βιρδὼ, ἄλλον τινὰ καλλιόν ἢ τὸν θεὸν Γεώργιον και νὰ ὑπάγῃς μετ' ἐκείνου; Ἐπὶ τῇ ἐρωτῆσει ταύτῃ ἀνησυχήσασα ἡ Βιρδὼ, ἐσκέπτετο τὴν ἀπαντήσῃ, ἀλλ' ὁ Ῥοβῆρ ἀναπηδήσας και ὀκνητῶν δυνάτῃ πρὸς τὸ παράθυρον, ὅπου εἶχε φανῆ πρὸ ὀλίγου ἡ γυνή, ἀπέσπασε τὴν προσοχὴν τῆς. Μετὰ ταῦτα ὁ ἀξιωματικὸς ἀποχωρήσας ταχέως ἐσύριξεν εἰς τὸν κύνα, ὅστις τῶρα τοὺς ἠκολούθησεν.

«Ἀπορῶ, θεῖε, διὰ τὴν ὁ Ῥοβῆρ ἀγαπᾷ τοσαῦτο τὴν γυναῖκα ἐκείνην», εἶπεν ἡ Βιρδὼ σοβαρῶς. «Δὲν εἶναι τοῦτο ἀστείον; «Εἶναι δὲ πολὺ ὠραία».

«Τίνος ὁμοιάζει;» ἠρώτησεν ὁ γέρον ταχέως. «Πολὺ ὠραία», ἐπανέλαθε τὸ κοράσιον, «Πιθάνον νὰ ἔλθῃ σήμερον εἰς τὴν παραλίαν και τότε θὰ τὴν ἴδῃς». «Ἀλλὰ δὲν φροντίζω νὰ τὴν ἴδω», ἀπήντησεν αὐτὸς ἀποτόμως.

«Ἀλλὰ θέλω νὰ τὴν ἴδῃς», εἶπε πάλιν ἡ Βιρδὼ, «ἐγὼ ὁμοιάζω τὸν Ῥοβῆρα κατὰ τοῦτο, και ἤθελα χαρῆ πολὺ νὰ τὴν γνῶρισω».

«Διὰ τὴν, παιδίον μου;» ἠρώτησε σπουδαίως ὁ ἀξιωματικὸς.

«Διότι αὐτὴ εἶναι πολὺ ὠραία, ἀγαθὴ, ὡς νομίζω, και φαίνεται πολὺ τεθλιμμένη», εἶπεν ἡ Βιρδὼ μετὰ συγκινήσεως.

Ἀλλ' ὁ Κύριος Αὐδῆλιος, ὅστις κατείχετο πάντοτε ὑπὸ τοῦ φόβου μήπως τις παρουσιασθῆσῃ, ὡς γονεὺς ἢ συγγενὴς ζητήσῃ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὴν Βιρδὼ, βλέπων νῦν τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ κυνός πρὸς τὴν ξένην, ἀπεφάσισε νὰ προλάβῃ πᾶν ἐνδεχόμενον. Ὅθεν κρατῶν τὴν χεῖρα τῆς κόρης εἶπε πρὸς αὐτήν, «δὲν νομίζω ὅτι σήμερον θὰ ἐξέλθῃμεν πάλιν διότι φοβοῦμαι μήπως χάσωμεν τὸν Ῥοβῆρα. Τοιαύτη ἀσθενὴς πρόφασις δὲν ἠρμοζε μὲν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦτον· ἀλλ' ὅλος ὁ τρόπος αὐτοῦ ἦτο κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν παράδοξος.

«Ἀπορῶ, διὰ τὴν ὁ Ῥοβῆρ φροντίζει τόσον πολὺ περὶ τῆς ξένης ἐκείνης», ἔλεγε καθ' ἑαυτήν ἡ Βιρδὼ, ὡς νὰ μὴ ἠδύνατο αὐτὴ νὰ σκεπτηθῆ ἔτι περὶ ἄλλου τινός, και ἐπειτα μετὰ προσότητος εἶπε· «θεῖε, πολὺ ἐπιθυμῶ νὰ ἴδῃς σὺ τὴν γυναῖκα αὐτὴν· νὰ μοι εἴπῃς ἂν κατὰ τι ὁμοιάζω πρὸς αὐτήν».

«Διὰ τὴν ὑποθέσεις ὅτι ὁμοιάσεις σὺ πρὸς αὐτήν;» ἠρώτησεν ἀμέσως ὁ θεὸς τῆς.

«Διότι ὁ Ῥοβῆρ ἴσως εὐρίσκει ὅτι αὐτὴ με ὁμοιάζει και διὰ τοῦτο τὴν ἀγαπᾷ· ὁ δὲν ἦτο ἡ Βιρδὼ φροντίζει περὶ αὐτῆς ἀνευ λόγου τινός».

Ὁ ἀξιωματικὸς οὐδὲν ἀπήντησε πρὸς ταῦτα, ἀλλ' ἔπρεψε τὴν ὁμιλίαν πρὸς ἄλλο τι· διότι πᾶσα λέξις προφερομένη ὑπὸ τῆς Βιρδούς ἐφαίνετο ὅτι παρεῖχεν αὐτῷ νέαν ἀνησυχίαν· τὴν ἡμέραν λοιπὸν ἐκείνην δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας, ἡ δὲ Βιρ-

δὼ δὲν ἐπέμενεν εἰς τὴν αἴτησίν τῆς· διότι αὐτὴ ἰδίαν μὲν θέλησιν δὲν εἶχεν, ὑπερέχειρε δὲ εὐαρστοῦσα εἰς αὐτόν.

(Ἐπιτετα συνέχεια.)

ἘΞ ἘΒΔΟΜΑΔΕΣ ἘΝ ἸΑΠΩΝΙΑΙ.

(Συνέχεια. Ἰδε ἀριθ. 3).

Ἐνταῦθα ὑπεδέχθη τοὺς Εὐρωπαίους πρέσβεις μὲν Σεπτεμβρίῳ τοῦ ἔτους 1869 μετὰ φιλοφροσύνης, ἣτις θὰ ἐτίμα πᾶσαν εὐρωπαϊκὴν αὐλήν, ἐν ἣ θὰ ἐλάμβανε χώραν. Ἐκτοτε ὁ Τυκόκ και πολλοὶ τῶν ἀποστατῶν ἡγεμόνων ἐμνηστεύθησαν, και τὰ πάντα ἤδη μᾶς παρακινουσι νὰ πιστεύσωμεν ὅτι, διὰ μονίμου κυβερνήσεως και καλῆς διοργανώσεως, οἱ πόροι τοῦ τόπου θὰ αὐξηθῶσι ταχέως. Ἦρχισαν ἤδη νὰ ἐκτείνωσι τηλεγραφικὰς γραμμάς, ἔκτισαν φάρους και Ἀγγλικὴ ἑταιρία ἐπεφορτίσθη νὰ καλλιεργήσῃ τὰ ἀνθρακωρυχία του.

Ἦδη κατασκευάζουσιν ὠραῖον σιδηρόδρομον μετὰξὺ Ὁζάκας και Ἰεδῶ· τράπεζα δ' ἀγγλικὴ ἐπεφορτίσθη νὰ κόψῃ νόμισμα διὰ τὸν τόπον και τὰ πάντα δεικνύουσιν ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς χώρας εἰσέρχεται εὐρυχώρως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Ἐσχάτως ἐστάλησαν πλείστοι νέοι και νέαι εἰς ἅπαντα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης και πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἵνα σπουδάσωσι και μεταφέρωσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν τὰς γνώσεις τῶν χωρῶν μας.

Ἐν ὀλιγίσταις ἔτεσιν οἱ Ἰάπωνες διωργάνωσαν 18,712 δημοσία σχολεῖα και 2,356 ἰδιωτικὰ ἐν οἷς φοιτῶσι 1,725,000 παῖδες. Πρὸς δὲ και 50 διδασκαλεῖα ἔχοντα 5,022 μαθητὰς, 20 ἀνώτερα τῆς κυβερνήσεως ἐκπαιδευτήρια ἔχοντα 3973 μαθητὰς. Πρὸ πάντων ὅμως ἡ Ἰαπωνία ὑπεδέχθη ἐπιστήμως τὸ νέον ἡμεραλόγιον και ἐκήρυξε τὴν Κυριακὴν ὡς ἡμέραν ἀναπαύσεως ἐν ἣ ἅπαντα τὰ δημόσια κατστήματα σχολάζουσιν.

Β.

Ἡ γραφομένη τῶν Ἰαπώνων γλώσσα ἐλήφθη ἐκ τῆς Σινικῆς, και μέχρι τοῦ νῦν, ὀλίγοι ξένοι ἠδυνήθησαν νὰ ἐκμάθωσιν αὐτήν. Ἡ λαλουμένη γλώσσα εἶναι ἀπεναντίας, πολὺ εὐκαλωτέρα, ὡστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ὁ Εὐρωπαῖος δύναται νὰ τὴν μάθῃ ἱκανῶς ὡστε νὰ ἐνοηθῆ. Ἐν Ἰαπωνία εἰσι πλείστα διδασκαλεῖα γλωσσῶν, οἷτινες ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ, καθίστανται ἐνημέρους τοὺς ξένους εἰς τὴν ἐν χρήσει γλώσσαν. Ἰσχυρίζονται μάλιστα ὅτι διὰ τῶν λέξεων και καλῶν μνημονικῶν εὐκόλως δύναται τις νὰ συνεννοηθῆ. Αἱ λέξεις αὗται εἰσιν· Ἀριμάσκα δηλοῦσα ἀμειψικίαν ἢ εἶναι ἀρὰ γε ἀληθές; Ἀριμίζα ἀρνησιν ἢ οὐχι· δὲν εἶναι ἀληθές; Ἀριμάς βεβαίωσιν ἢ και, εἶναι ἀληθές. Μαγθάνων τις ἀκολούθως τὰς συνθεσάρας λέξεις και προστιθέμενος ταύ-

τας εἰς τὰς κυρίας ταύτας λέξεις, δύναται εὐκόλως νὰ ἐπιχειρήσῃ συνομιλίαν·

Τοῦ, δηλοῖ τέτοιον· εἰς τὴν ὑπῆρέτριαν ἀρκεῖ νὰ εἴπῃ· «Ἰσά, ἀριμάσκα» αὐτὴ θ' ἀπαντήσῃ «ἀριμάς» και ἐν μιᾷ στιγμή θ' ἔλεω ἔχει ἐνώπιόν μου κύαθον καλοῦ τέτοιον.

Φοῦνὲ σημαίνει τὸ πλοῖον· ἐάν ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἐάν κατέπλευσε, λέγω· Φοῦνὲ «ἀριμάσκα» και μοὶ ἀπαντήσῃν εἴτε «ἀριμάς», εἴτε «ἀριμίζα», ἐάν τε ἀφίκετο ἡ μὴ.

Ὀλόκληρος χρειάζεται βίος, ὅπως μάθῃ τις κατὰ βάθος τὴν Ἰαπωνικὴν, ἣτις ἀκριβῶς εἰπεῖν δὲν δύναται νὰ ταχθῆ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκογενεῖα οὐδεμιᾶς ἐτέρας γλώσσης, και τοῖς συγγενεῖς πῶς πρὸς τὴν σινικὴν. Ἐν αὐτῇ διακρίνονται τέσσαρες κύρια διάλεκτοι· μία ἐν τῷ βορρᾷ τῆς αὐτοκρατορίας, δευτέρα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, τρίτη ἐν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ, και τετάρτη, ἡ και κλασικὴ οὔσα, ἐν τῇ μεγαλονήσῳ τοῦ Νιφόν.

Ἡ γραφὴ τῶν Ἰαπώνων σύγκεται ἐκ χιλίων χαρακτῆρων ἀκάστου ἐκπροσωποῦντος μίαν συλλαβὴν, μίαν λέξιν ἢ ἰδέαν. Ἐξ ὧν τῶν χαρακτῆρων, οἱ Ἰάπωνες παρεδέξαντο τεσσαράκοντα δικτῶ, ἐκπροσωποῦντων τοὺς θεμελιώδεις τῆς γλώσσης ἤχους, και οὗς ὠνόμασαν αἰροβά.

Τὸ αἰροβά καταστρέβεται ἐν τέσσαρσι στίχοις·

Ἰροβά Ἰνδοβατο ταιρινούρου ροῦ
Βαγάγιο δαρέζο τσουνὲ ναραμοῦ
Οὐ βί νο οκουγίμα Ρογέτε
Ἀσάκι γουμένισι σεζόν οὔν.

Ἡ μετάφρασις τῶν ὀλίγων τούτων γραμμῶν εἶναι ἀληθῆς μεθερμηνεύσις τοῦ χαρακτῆρος και τῆς Ἰαπωνικῆς φιλοσοφίας. Ἴδου ἡ ἐννοια·

Τὰ χρώματα και τὰ ἀρώματα παρέρχονται, Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐδὲν τὸ σταθερόν. Ὁ ἐνεστὼς χρόνος ἀφανίζεται ἐν τῇ βαθείᾳ ἀβύσσῳ τῶν ἐπακολουθούσων ἡμερῶν. Εἶναι ὡς ἡ ἀμυθρὰ εἰκὼν ὄνειρου οὐδεμιᾶν ἐμποιούντος ἀνησυχίαν.

Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας διδάσκουσι τοὺς παῖδας ν' ἀναγινώσκωσι, ἢ μάλλον νὰ ψάλλωσι τὸ ἀλφάβητον, ὡς και τὴν χρῆσιν τῆς γραφίδος και τοῦ μολυβδακονδύλου. Οἱ παῖδες πάντες, τοῦτο φαίνεται ἀναπόφευκτον, φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα, ἐπειδὴ δὲ οἱ διδασκαλοὶ φερόνται πρὸς αὐτοὺς μετὰ πρόσηνείας, ταχέως και ἀσφαλῶς προσδιδούσιν. Δὲν εὐρίσκει λοιπὸν τις ἡλικιωμένον, εἴτε ἀνδρα εἴτε γυναῖκα, μὴ γινώσκοντα ἀνάγνωσιν, γραφὴν και ἀριθμητικὴν. «Οὐδέποτε ἀπλήγησα, λέγεί ὁ περὶ ηγηγῆς ἐξ οὐ λαμβάνομεν τὰς λεπτομερείας ταύτας, και τὸν ἀθλιέστερον ἀγθοφόρον μὴ δυνάμενον νὰ μοὶ δώσῃ τὴν ἀριμώσαν παραλαβὴν διὰ τὰ ἀντικείμενα τὰ ὅποια τῷ ἐνεπιστευομένην».

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

Ὁ ἀρτίως ἐκλεχθεὶς πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Κ. Ρούδερφορντ Β. Hayes ἐγεννήθη ἐν τῇ Πολιτείᾳ τοῦ Ohio τῷ 1822. Σπούδασεν τὴν Νομικὴν ἐπιστήμην, καὶ ἀρίστην κτησάμενος φήμην ἐν τῇ ἐξασκήσει αὐτῆς παρήτησε λαμπρὸν μέλλον. ὅτε ἐξεργάγη ὁ πρὸς διατήρησιν τῆς ἐνώσεως τῶν Πολιτειῶν πόλεμος, καὶ κατετάχθη εἰς τὸν στρατόν.

Τὸ ὡς στρατιώτου στάδιον αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς πρώτης κατατάξεώς του ὡς ταγματάρχου μέχρι τοῦ τελικοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ὡς στρατηγού, εἶναι στάδιον προσωπικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ διακεκριμένων ὑπηρεσιῶν. Ἡ ἀνδρεία αὐτοῦ ἐγένετο ἰδιαζόντως ἐπιφανὴς ἐν Clarksville South Mountain, Winchester, Fisher's Hill καὶ Cedar Creek. Τῷ 1862, ἐν τῇ μάχῃ τοῦ South Mountain, ἐπληρώθη τιμῆς Δεινῶς πληρωθεὶς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς μάχης, ἤρνηθη νὰ καταλίπῃ τὸ αἵματηρὸν πεδῖον καὶ ἐξηκολούθησε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἐχθρὸν, ἕως οὗ, τοσοῦτον ἐξησθάνησεν ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ αἵματος, ὥστε οἱ ὑπ' αὐτὸν ἄνδρες ὑπεχρεώθησαν νὰ τὸν μεταφέρωσιν ἐκεῖθεν. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ μάχῃ τοῦ Winchester ἐπληρώθη τετράκις καὶ τρεῖς ἵπποι ἐφανεύθησαν ὑπ' αὐτόν.

Τῷ 1864, ἐν ᾧ ὁ πόλεμος προέβαιεν ἔτι, ὁ στρατηγὸς Hayes ἐξελέχθη ὑποψήφιός τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου, καὶ παρεκινήθη νὰ ἐπανέλθῃ οἴκαδε, ὅπως ἐπιστατήσῃ τῶν πολιτικῶν συμφερόντων του. Ἀπεποιήθη ὅμως διὰ τῶν ἐξῆς πατριωτικῶν καὶ κρατερῶν λέξεων: «Τὸ γράμμα ἡμῶν ἐκομισάμην. Εὐχαριστῶ ἐπὶ τούτῳ. Ἐχω ἑτέραν νῦν ἐνασχόλησιν.

Πᾶς ὁ καταλείπων τὸν στρατὸν τῷ καιρῷ τούτῳ ἵνα ἀποδοθῇ εἰς ἐκλογικὴν διὰ τὸ Συνέδριον διαπάλην εἶναι ἄξιος τῆς δεινότερας ἀτιμώσεως». Κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου μεθ' ὅλην τὴν ἀποποίησιν αὐτοῦ, ἐξελέχθη χωρὶς τινος ἰδίας προσπάθειας διὰ μεγίστης πλειοψηφίας. Τοσοῦτον ἦν πιστὸς καὶ ἱκανὸς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, ὥστε ἐξελέχθη καὶ πάλιν εἰς τὸ Συνέδριον τῷ 1866. Μετὰ ἐν ἔτος παρήτηθη ὅπως δεχθῇ τὴν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν προταθειῶσαν ὑποψηφιότητα διοικητοῦ

τοῦ Ohio, τῆς σπουδαιότερας πολιτείας τῆς Ἐνώσεως μετὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ Πενσυλβανίαν.

Ἐπέτυχεν τότε, θριαμβευτικῶς δὲ καὶ πάλιν ἐξελέχθη τῷ 1869 καὶ πάλιν τῷ 1875. Ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις πολιτικαῖς διαμάχαις διαδοχικῶς κατέβαλε τρεῖς λίαν ἐξόχους δημοκρατικούς ὑποψηφίους εἰς τὴν προεδρίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

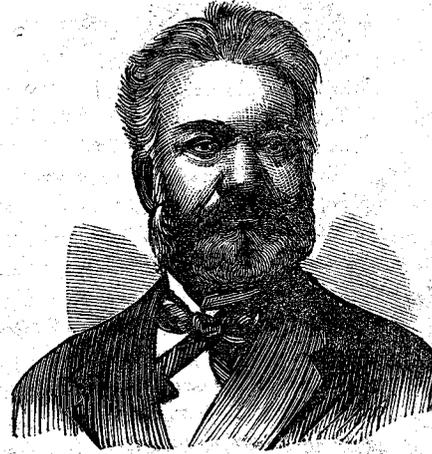
Ὁ χαρακτήρ τοῦ διοικητοῦ Hayes ἴσεται ἀπολύτως ὑπεράνω πάσης μομφῆς. Ἐδειξε πόσον θερμῶς ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του πολέμησας ὑπὲρ αὐτῆς ἐν πολλαῖς μάχαις. Ἔσχε μακρὰν πείραν ἐν τῷ δη-

μοσίῳ βίῳ, καὶ ἐξεπλήρωσε πᾶν καθήκον μετὰ τοσαύτης ἱκανότητος καὶ τιμιότητος, ὥστε ἐξησφάλισεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν σεβασμὸν τοῦ λαοῦ. Ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ συνδυάζει οὐ μόνον τὰ ἠθικὰ προσόντα, ἀλλὰ καὶ τὰ διανοητικὰ πλεονεκτήματα ἅτινα ἐμπνεύουσι πλήρη ἐμπιστοσύνην.

Ὁ Διοικητὴς Hayes εἶναι Σκωττικῆς καταγωγῆς. Ὁ πρόγονος αὐτοῦ ὅστις μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν τῷ 1635, ἦν εἰς τῶν κυριωτέρων ἰδιοκτητῶν τοῦ Norwich τῆς Κοινωτικῆς. Τρία μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐπολέμησαν διαρκούσης τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπαναστάσεως 1775—1783, εἰς δὲ τοῦ-

των ἀπέθανεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος του.

Ὁ Λουδοβίκος Βεϋλλιδὸς ὁ συντάκτης τοῦ ὄργανου τῶν ὑπεραλπειῶν τοῦ Σύμπαντος, ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας δημοσιογράφος, διακρίνεται διὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ καλῆμου αὐτοῦ κατὰ τῶν καθ' ὅς ἐπιτίθεται. Μεταξὺ τῶν συγγρόνων του διέφερε διὰ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΒΕΥΛΛΙΔΙΟΥ.

τὴν ἀπιστίαν καὶ περὶ πᾶν θεῖον περιφρόνησιν. Ἀλλὰ παραστάς ποτὲ εἰς θρησκευτικὴν πομπὴν καὶ γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πάπα, αἰφνης ἐτρέπη εἰς θερμὸν ζηλωτὴν τῆς παπικῆς ἐκκλησίας, σφοδρῶς προμαχῆσας ὑπὲρ τῆς κοσμικῆς τοῦ πάπα ἐξουσίας.

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 3).

ΙΓΕΒΟΡΓΗ.—Ἀπομακρύνεται ἔχων πλήρη ἐλπιδὸς τὴν καρδίαν.

Θέτει τὴν αἰχμὴν τοῦ ξίφους του εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πεπρωμένου καὶ τὸ διατάτει: θέλω! Δὲν ἐγνώρισας καλῶς τὸν ἀδελφόν μου Φριτιόφ, ἡ ἀθῶα ψυχὴ σου δὲν ὑποπτέυει κἄν τὸ μῖσος καὶ τὸν φθόνον ἅτινα τὸν κατατρύχουσιν. Πρὶν ἢ σοὶ δώσῃ τὴν ἀδελφὴν του θέλει προτιμότερον θύσει αὐτὴν τῷ Odin ἢ τῷ Týk, ὅστις ἤδη ἐκφέρει τὸν πόλεμον κατ' αὐτοῦ. Μία, δύο, τρεῖς, ἐξ σελῆναι καὶ ἐπιστρέφεις. Ἀλλὰ τὴν Ἰνγεβόργην σου; . . . δὲν θέλεις ἐπανίδει πλέον.

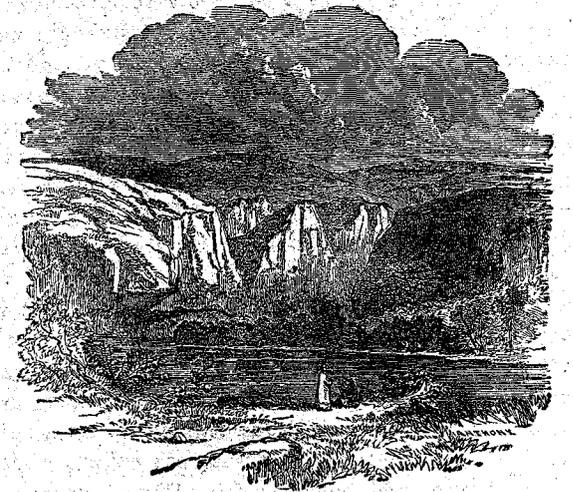
Ἐνταῦθα ἡ δυστυχὴς ἐρημίτις ἠκροάσατο θορυβώδους πτερυγίσματος. Ὁ λησμονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Φριτιόφ ἱεραξ τοῦ ζητεῖ παρ' αὐτῆς προστασίαν. Δαμβάνει τὸ προσφιλὲς πτηνὸν τὸ ἀπαύζεται, τὸ θωπεύει.—Ἄριστε κυνηγέ, τῷ λέγει, σὺ ἔχεις πτερά, ἀλλὰ τί θέλουσι μοὶ χρησιμεύσει ἐάν μοι τὰ ἐδάμνεις, μόνος ὁ θάνατος θέλει μοὶ δώρῃσι πτέρυγας

οὐρανίας. Θεώρησον μετ' ἐμοῦ τὸν ὠκεανὸν μέχρι οὐ φθάσει ὁ ὀφθαλμὸς δὲν φαίνεται πλέον τι. Ἄκουσον, ὅταν ἀποθάνω καὶ ὁ Φριτιόφ ἐπιστρέφῃ, ἂν ἴδῃς αὐτὸν κλαίοντα ἐκείνην ἥτις δὲν θά ζῇ πλέον, ἀπόδος αὐτῷ τὸν περιπαθὴ ἀσπασμὸν τῆς φιλτάτης σου».

ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΟΥ ΦΡΙΤΙΟΦ.

Ὁ Φριτιόφ ἀνεχώρησεν ἄλλ' ὁ ὀργισμένος Ἐλγρίπτει ὀπισθεν αὐτοῦ τρομερὰν τρικυμίαν. Ὁ Φριτιόφ δὲν ταρασσεται ἠμέμνησό μου, ἐπανελαμβάνε, ταπεινῇ τῇ φωνῇ, ὦ φιλτάτη μου Ἰνγεβόργη, ἐν τῷ ἱερῷ ἄλσει σου». Δύο φοικώδη τέρατα κατόπιν προσαρτῶνται τῷ Ellide, ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα πτοοῦσι τὸν Φριτιόφ. Θᾶ ἠρυσθία ἡ Ἰνγεβόργη, ἂν ὁ θαλάσσιος ἀετός της ὑπέκυπτε τῷ φόβῳ καὶ ἂν ἄφινε τὴν πτέρυγάν του νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης πνοῆς τοῦ ἀνέμου.

Μετ' ἀπελπιστικὴν τέλος μάχην, τὸ πλοῖον ἐξέρχεται νικητὴς ἐκ τῆς τρικυμίας, ἀλλὰ τὸ πλήρωμα ὠχρεῖ. Εἶναι ἐξησθενημένον· ὁ Βιόρυ καὶ ὁ Φριτιόφ ἀποθέτουσι τοὺς ἀνθρώπους των τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον εἰς τὴν παραλίαν: «Μὴ φοβεῖσθε παντάπασιν, ὠχροὶ σύντροφοι, ὑπέσχητε μάχην ἀνίσον κατὰ Egir καὶ τῶν ἑαυτοῦ· ἀνεξωγογήσατε ἦδη τὰ μέλη σας καὶ κενώσατε τὸ πλήρες ὑδρομέλιτος κέρας σας, ἕκαστος εἰς ὑγιείαν τῆς Ἰνγεβόργης».

Ὁ Ἀγάνθηρ ἐν τούτοις, καθήμενος ἐν τοῖς μεγαλοπρεπέσιν ἀνακτόροις του μετὰ τῶν γενναιοτέρων πολεμιστῶν του ἀνεγνώρισεν τὸν Φριτιόφ μακρόθεν. Καὶ ἤδη, τίς ἐξ αὐτῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ κλαύσῃ μετὰ τοῦ ξένου, ὅπως βεβαιωθῇ, ἂν ἦναι ἄξιος τῆς φήμης του; Ὁ Φριτιόφ νικᾷ καὶ ἐν τῇ μονομαχίᾳ ταύτῃ καὶ συνδιαλάττεται εὐθύς μετὰ τοῦ ἀντιπάλου του. Ἐγένετο δεκτὸς μετὰ τῆς μεγαλειτέρας φιλοφροσύνης ἐκ μέρους τοῦ φίλου τοῦ πατρός του. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεπαύθη ὀλίγον ἤρξατο διηγοῦμενος τὰ συμβάντα αὐτῷ· ὠμίλησε περὶ ἐκείνης ἣν ἠγάπα τῆς τῶσφ εὐγενούς ἐν τῇ θλίψει τῆς, παρενέειρων τεχνιέντως λέξεις τινὰς

ἐπὶ τοῦ σκοποῦ αἴης ἀφίεώς του. Ὁ Ἀγάνθηρ ἀπαντᾷ ὅτι, ἀν καὶ δὲν ἄφειλαι εἰς τινὰ φόρον, δὲν ἤρνεϊτο ὅμως νὰ δώσῃ ὡς δώρο εἰς τὸν ξένον του, βαλάντιον πλῆρες χρυσῶν καὶ εἰς ἐν νεῦμα τοῦ πατρὸς, ἢ θυγάτηρ τοῦ βασιλικῶς φέροι τῶ Φριτιόφ ὅτι ὁ νεαρὸς πελεμιστὴς ἐνόμιζεν ὡς ἀντίλυτρον διὰ τὴν Ἰγγεβόργην τοῦ Παράλληθρος δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλικῶς τῶν Ὁρκάδων συγκρατᾷται νὰ μείνῃ παρ' αὐτῶ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, ὅπως ἀναχωρήσῃ μετὰ τὴν ἄραν τῶν καταγίδων κατὰ τὸ ἔαρ.

Ὅτε δὲ οἱ μὲν ἀνεμοὶ κάτεπραβήθησαν ἢ δὲ γῆ ἤρξατο νὰ χλοάξῃ, ὁ Φριτιόφ εὐχαριστήσας τὸν ξενήσαντα αὐτὸν διὰ τὴν γενναίαν φιλοξενίαν του, ἀνεχώρησεν ἔχων τὴν καρδίαν ἐλαφροτέραν ἢ ἔταν ἦλθεν. Οἶα χαρὰ δι' αὐτὸν νὰ στρέψῃ τὴν ῥάχιν εἰς τὴν ξένην γῆν, νὰ ἐπανιδή μετ' ὀλίγον τὴν καρποδόχον τῆς ἐστίας του, νὰ ἴδῃ τοὺς ἀνθοστολιστούς ἐκείνους λόφους ὑφ' οἷς κἀμῶνται οἱ πρόγονοί του, τὰς κοιλάδας καὶ τοὺς ῥύακας τῆς γενεθλίου γῆς καὶ πρὸ παντὸς τὴν πιστὴν μνηστῆν του, ἥτις ἀναμφιβόλως, ἐκ τοῦ ὕψους τῶν βράχων ἔρωτᾷ περὶ αὐτοῦ τὴν θάλασσαν! Μετὰ ἑξήμερον πλοῦν ὁ Φριτιόφ κάμψας ἀκούει τὸν θόρυθον τοῦ καταρράχτου τῆς Φρήμνης καὶ ἤδη οἱ μαρμαρινῶι βράχοι ἀπεικονίζονται ἐν τῷ ὄριζοντι. Πλέει δεξιὰ πρὸς τὸ ἴσπρον τοῦ Βαλδούρ δάσος. Ἀλλ' ἢ Ἰγγεβόργη δὲν φαίνεται δὲν προμαντεύει ἀρὰ γε τὴν προσέγγισιν τοῦ φίλου τῆς; Ἡ μήπως ἐγκατέλιπε τὸν βωμὸν τοῦ Βαλδούρ καὶ σκεπτικῆ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἀνακτόρων τῶν ἀδελφῶν τῆς, κρούει τὴν κινάραν καὶ ὑφαίνει τὸ χρυσοῦν ὑφασμά τῆς; Ἀφνῆς, ἐν ᾧ ὁ Φριτιόφ ἐκπλήττεται καὶ ὄνειροπῶλεϊ, ἐκ τοῦ ἀετώματος τοῦ ναοῦ πετᾷ πρὸς αὐτὸν ὁ ἱεραὸς του. Κτυπᾷ διὰ τῶν λευκῶν του περὶ τῶν τοῦ κυρίου του, ἀρπάζει, ἀντικαθίσταται αὐτοῦ διὰ τῶν κεχρυσωμένων ὀνύχων του, πλησιάζει τὸ ῥάμφος του εἰς τὸ ὠτίον τοῦ ξένου καὶ δὲν παύει περυγίζων οὐδὲ ἠσυχάζει που. Νομίζεις ὅτι θέλει νὰ τῷ εἴπῃ τι εἰς τὸ ὠτίον μήπως θέλει νὰ τῷ ἀναγγεῖλῃ τὸν θάνατον τῆς φιλάτης του; Πιθανόν' ἀλλὰ τίς τὸ ἐνοεῖ; Ἐν τούτοις ἡ χαρῆσσα Ellide στρέφεται πρὸς τὴν γῆν καὶ ὁ Φριτιόφ πιστεύει ὅτι ἔφθασε πλέον εἰς τὸ τέρμα τῶν βασιάνων του. Πλὴν παρατηρεῖ, παρατηρεῖ ἀκριβέστερον ἐν τῇ θέσει τῆς πλοῦσίας κατοικίας του, ἀλλὰ δὲν διακρίνει τῶν ἑσπερίων, διεσπαρμένων λίθων καὶ μεμικρομένον δασῶν. Δι' ἐκστατικῶν βλέμματός ἀναζητεῖ τὴν κατοικίαν τῶν πατέρων του πλὴν μόνος ὁπιστὸς κῶν ἐξέρχεται αὐτῆς εἰς προὔπαστον του καὶ μετ' αὐτὸν ὄραται ἑστῶς ἔπιπὸς τοῦς ὁ λευκολεπκῶς ὡς κόπνος καὶ κρυπτοῦς ὡς δασάκας. Ἰσπᾶτο τῶν ὄντορα πάλιν πρὸς τῆς παλαιᾶς ἐστίας τῆς καὶ κατὰ πρῶτον ἀνθρώπων ἄν, ὅπου διερχεται πρὸ αὐτοῦ εἶναι ἑστῶς τῆς νεότητός του ὁ γέρον ἀρραυθρῶς Ἰλλιδίου.

(ἀιθλοῦθα)

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΜΟΥ ΕΛΕΝΗΝ (α).

Ἐν τῷ μῆσσι μυροπνῶν
 Καὶ κροσσῶν δεινῶν
 Μετὰ θάμβους ἀχροῦσαι
 Τῆς φῶς τῶν ἀηδῶν
 Καὶ τοῦ ῥυακῶς ὁ φλοισβός
 Ἄφανώς καταμινύει
 Τὴν ἀπλὴν του ἀρμονίαν
 Καὶ τὸ πᾶν πάντοσ μινύει
 Ἀληθῆ Πατρός καὶ Πλάστου
 Τὴν σοφὴν δημιουργίαν.
 Ἐλαφρὰ ἐνὸς σὺ τρέχεις
 Ἐνθουμῶς ὅτι καρδία
 Μόνη δύναται ν' ἀκούῃ
 Ἐσσεῖς καὶ γαληνία
 Φύσεως τὴν ἐρμηνείαν.

Ἀλλ' ἰδὲ διὰ τῶν φύλλων
 Τὸ μακρὰν σου ἐν τῷ κόντω
 Σαλευόμενον ὡς σάφος,
 Μεταξὺ ὑφᾶλων πλέων
 Καὶ ἀλίεμπον προβαίνει
 Τὸν δεινῶς ἐκπλαγηθέντα
 Ἐν τῇ ἐγκοσμίῳ τριβῶ
 Εἰς τὸν νεῦν σου εἰκονίζει.
 Εἶθε μεταξὺ φιλάτων
 Καὶ μακρὰν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ
 Βρυουδόπου τριχυμίας
 Εὐτυχῆς νὰ διανῶσῃ,
 Ὡ φιλάτῃ μου Ἐλένη,
 Τὴν τοῦ βίου σου πορείαν.

24 Ἰουνίου 1871.

ΠΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ζ Ω Α.

ΚΕΦ. Ζ'. — Ἡ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ Αἵματος.

Ὡς ὁ χυμὸς κυκλοφορεῖ ἐν τῷ φυτῷ ἢ τῷ δένδρῳ ἀνερχόμενος ἐν μιᾷ σειρᾷ σωλήνων, καὶ κατέρχόμενος ἐν ἑτέρᾳ, οὕτω καὶ τὸ αἷμα ἐν τῷ σώματι ἡμῶν κινεῖται διηλεκτῶς. Ὑπάρχουσι δύο διαφοροὶ σειραὶ σωλήνων, καλούμεναι ἀρτηριαὶ καὶ φλέβες.

Τὸ αἷμα ἐν τῷ σώματι ἡμῶν κινεῖται δι' ἀντλίας ἀδιακόπως κινουμένης, ἡμέραν τε καὶ νύκτα. Ἡ ἀντλία αὕτη εἶναι ἐν τῷ στήθει, καλεῖται δὲ καρδία. Θεάσατε τὸ ρῶς ἐπὶ τοῦ στήθους τινός, καὶ θ' ἀκούσατε τὴν κίνησιν αὐτῆς ἐκπεμπούσης τὸ αἷμα. Δύνασθε νὰ ἀκούσῃτε ταύτην ἐν τῷ ἴδιῳ ὕμῶν στήθει.

(1) Τὸ ἀνωτέρω ποιητικὸν εὐρέθη μετὰ τῶν ἐγγράφων ἐπιστάτου πατρὸς ἀποδιδάσκοντος πρὸ ὀλίγων ἔτων ἢ δεσποσύνης αὐτοῦ εὐρησθήσῃ νὰ τὸ παραχωρήσῃ ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν.

ἐνίστε, ὅταν μετὰ ταχύτητος κινῆται. Ὅταν τρέξετε πολὺ ταχέως δύνασθε νὰ τὴν ἀκούσῃτε.

Ἡ καρδία ἐκπέμπει τὸ αἷμα ἐν ἐκάστῳ παλμῷ εἰς μεγάλην ἀρτηρίαν. Ἐκ τοῦ μεγάλου τούτου κεντρικοῦ σωλήνος ἕτεροι σωλήνες ἢ ἀρτηριαὶ διακλαδίζονται πανταχόθεν, ἐκ δὲ τῶν κλάδων τούτων ἕτεροι ἐξέρχονται, διαιρούμενοι δ' οὕτω ὡς οἱ κλάδοι τοῦ δένδρου, αἱ ἀρτηριαὶ τελευταῖον γίνονται πολὺ μικραί.

Εἰς τὰς ἀκρας τῶν ἀρτηριῶν ὑπάρχουσι λίαν μικρὰ ἀγγεῖα, καλοῦνται δὲ τριχοειδῆ ἀγγεῖα ἐκ τῆς λέξεως *θρίξ*. Εἰσὶ τῷ ὄντι λεπτότερα καὶ τῶν λεπτοτέρων τριχῶν, διότι εἰσὶν ἀφανῆ. Ὅταν κόψῃτε τὸν δάκτυλόν σας διαίρετε πλείστα τῶν ἀγγείων τούτων τὸ δ' αἷμα ἐκπηδᾷ ἐξ αὐτῶν. Ὅταν τις ἐρυθρᾷ τὰ τριχοειδῆ ταῦτα ἀγγεῖα ἐν τῷ δέρματι τοῦ προσώπου εἰσὶ πλήρη αἵματος, τούτο δὲ προξενεῖ τὴν ἐρυθρότητα. Τὸ ἐν τοῖς μικροῖς τούτοις ἀγγεῖοις αἷμα καθιστᾷ τὰ χεῖλη ἐρυθρὰ. Τὰ τριχοειδῆ ταῦτα ἀγγεῖα εἰσὶ πανταχοῦ, ὥστε δπουδῆποτε κεντήσῃτε διὰ βελόνης τὸ αἷμα θὰ ἐκπηδήσῃ ἀμέσως. *ΣΙΒΗΡΙΟΠΟΤΣΩΜ*

Τὸ αἷμα ἐξέρχεται τῆς καρδίας διὰ τινος σειρᾶς σωλήνων, καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν καρδίαν δι' ἑτέρας σειρᾶς, ἐξέρχεται δὲ τῆς καρδίας διὰ τῶν ἀρτηριῶν, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, καὶ ἐπανέρχεται εἰς αὐτὴν διὰ τῶν φλεβῶν.

Τινὲς τῶν φλεβῶν κεῖνται λίαν βαθέως, τινὲς μολις ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα ἐκ τῶν τελευταίων τούτων εἰσὶν ἐν ταῖς βραχίσι καὶ χερσὶ ἡμῶν. Ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ ἴδατε τὰς ἀρτηρίας, σχεδὸν πᾶσαι κεῖνται βαθέως. Ὁ δὲ λόγος τούτου ὁ ἐξῆς: Ἐὰν ἀρτηρία οἰουδῆποτε μεγέθους πληγῶθῃ, δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ σταματήσῃ τις τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματος, διότι ἡ καρδία ἐκπέμπει τὸ αἷμα κατ' εὐθείαν δι' αὐτῆς· ἀλλ' εὐκόλον ἐστὶ νὰ σταματήσῃ ἡ ῥοὴ τοῦ αἵματος διὰ πληγῶθεις φλεβός, διότι τὸ δι' αὐτῆς ἐρχόμενον αἷμα ὀπισθοχωρεῖ ἡσυχῶς εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ θεὸς ὅθεν ἐθήκε τὰς ἀρτηρίας βαθέως ἵνα μὴ εὐκόλως πληγῶνται.

Ὁ ποιητὴς τοῦ σώματος ἡμῶν ἐπροφύλαξε τὰς ἀρτηρίας καὶ καθ' ἕτερον τινὰ τρόπον ἐποίησεν αὐτὰς πολὺ ἰσχυροτέρας τῶν φλεβῶν. Ἐὰν δὲν ἐγίνοντο ἰσχυραὶ θὰ ἐξερρήκυντο κατὰ καιροῦς. Βλέπετε ἐνίστε τὸν λέβητα ἀτμομηχανῆς ἐκρηγνύμενον, διότι ἐγένετο παραπολύ χαλκὸς τῆς μηχανῆς, ἀλλ' ἡ καρδία ἡμῶν ἐκπέμπει πάλαικα τὸ αἷμα μετὰ μεγίστης ταχύτητος καὶ ὀρμῆς, ὡς ὅταν τρέχῳμεν καὶ οὐδεὶς τῶν ἀρτηριῶν θλάται· πάλαικα δὲ θὰ ἐξερρήκυντο ἐὰν δὲν ἦσαν ἰσχυροτέρας τῶν φλεβῶν.

Τὸ ἐν ταῖς ἀρτηρίαις αἷμα εἶναι ἐρυθρὸν, ἀλλὰ τὸ ἐπανερχόμενον εἰς τὴν καρδίαν διὰ τῶν φλεβῶν αἷμα εἶναι ὑπομέλαν. Ἐκ τούτου ὁ λόγος ὅτι αἱ φλέβες ἡμῶν φαίνονται ὑπὸ τὸ δερμα ὑπομέλανες. Πλείστερα θὰ εἶπομεν περὶ τοῦ ὑπομέλανος καὶ ἐρυθροῦ αἵματος εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον.

Ἡ καρδία ἐργάζεται ὡς εἶπομεν, ἀδιαλείπτως, καὶ ἐν ὕπνῳ καὶ ἐν ἐργαγόρσει. Ἐὰν ἴστατο ἐκπέμπουσα τὸ αἷμα, θ' ἀπεθνήσκομεν. Ἐὰν ἡ καρδία ἠδύνατο νὰ σκέπτηται, καὶ νὰ γινώσκῃ, καὶ νὰ λαλῇ, θὰ ἀπεθαρρύνετο ἀπαραριθοῦσα πόσους παλμούς ἔχει νὰ κτυπήσῃ πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἡμερῶν μιᾶς ἑβδομηκονταετίας, ἀλλὰ μόνον ἓνα παλμὸν ἐν μιᾷ στιγμῇ ποιεῖ· ἐντεῦθεν εἶναι ἡ ἐργασία κεκανονισμένη· δὲν ποιεῖ δύο ἢ τρεῖς συγγρόνως. Ἐκ τούτου δύναται νὰ ὀδηγηθῶσι παῖδες, ἢ νεανία, ὅτι ἐὰν ἐκτελώσι ἀσμένως καὶ τακτικῶς πᾶν καθῆκον, πολλὰ θὰ ἐπράττων ἐν τῷ βίῳ, χωρὶς νὰ κἀθηνται ἐκ τῶν προτέρων ν' ἀναλογίζωνται καὶ νὰ καταμετρῶσι πόσα ἔχωσι νὰ ἐπιτελέσωσιν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἀρτιπάθειαι.

Ὁ Ἐρρίκος Γ' δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ μόνος ἐν τινὶ δωματίῳ ἐνθα ὤπῃρεν ποτικὸς.

Ὁ δοῦξ δ' Ἐκερῶν ἐλειποῦμαι αἷμα ἔβλεπε μικρὸν λαγῶν.

Ὁ στρατάρχης δ' Ἀλβέρτος καταλαμβάνετο ὑπὸ ἑμετοῦ ὅταν παρευρίσκατο εἰς συμπόσιον εἰς ὃ παρετίθετο χοιρίδιον.

Ὁ Βλασδίλαος βασιλεὺς τῆς Πολωνίας ἐταράττετο καὶ ἐφευγεν ὅταν ἔβλεπε μῆλα.

Ὁ Ἐράσμιος δὲν ἠδύνατο νὰ ὀσφραθῇ ἰχθύν, χωρὶς νὰ καταληθῇ ἀπὸ πυρετόν.

Ὁ Σκαλιγερὸς καταλαμβάνετο ὑπὸ ῥέγους ἐπὶ τῇ θέᾳ ὑδροκαρδίου.

Ὁ Βάλυλος ἠσθάνετο τὰς κνήμας τοῦ ἐξασθενουμένου ἀκούων τὸν συριγμὸν τοῦ ἐκ κροῦνοῦ ἐκρέοντος ὕδατος.

Ὁ Λαμόδος λέ Βάγερὸς ἀπεστρέφετο μὲν τοὺς ἤχους τῶν ὀργάνων ἐν γένει ἠδύνατο ὅμως εἰς τὸν ἦχον τῆς βροντῆς.

Ἡ Μαρία τῶν Μεδίκων ἀπεστρέφετο τὴν θέαν τοῦ ῥόδου ἔστω καὶ εἰκονιζομένου.

Μία κλωστή δυχαμένη νὰ περιζώσῃ 200 χιλιάδας φορές τὸν κύκλον τῆς Σελήνης.

Περίεργος τις ἐκάλε τὸν κάτωθι ὑπολογισμὸν ὅστις δύναται νὰ πιστοποιηθῇ.

Ἡ πόλις τοῦ Λουγδούνου καταναλίσκει κατ' ἔτος ἐν ἑκτομμύριον χιλιογράμμων μετᾶξῃς ἀπλῆς ἢ ἐστριμμένης κατὰ διαφοροὺς τρόπους· τέσσαρα κουκοῦλια ἀπαιτοῦνται ἵνα παραχθῇ γράμμον μετᾶξῃς. Ἐπομένως ἢ κατανάλωσις τοῦ Λουγδούνου καταβιβρώσκει 4 δισεκατομμύρια καὶ 200 ἑκατομμύρια περίπεον. Τὸ μήκος τῆς ἐκτελισσομένης ἀπὸ ἐν κουκοῦλιον κλωστῆς εἶναι κατὰ μέτρον ὅταν 500 μέτρα. Τὰ κατ' ἔτος ἐκτελισσόμενα εἰς κλωστήν 4 δισεκατομμύρια καὶ 200 ἑκατομμύρια διὰ τὴν βιομηχανίαν τῆς πόλεως ταύτης σχηματίζουσι ὅμοῦ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ταῦτων κλωστῆν 2100 δισεκατομμυρίων Γαλ. μέτρων ἢ 2 δισεκατομμυρίων καὶ 100 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων.

Τὸ μήκος τοῦτο ἀποτελεῖ δεκατέτράκις τὴν μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ Ἠλίου ἀπόστασιν καὶ 5494 φορές τὴν μεταξὺ τῆς καὶ Σελήνης τοιαύτην δύναται δὲ νὰ περιζώσῃ 52,505 φορές τὸν κύκλον τῆς Γῆς εἰς τὸν Ἰσημερινόν, καὶ 200 χιλιάδας φορές τὸν κύκλον τῆς Σελήνης.

Ὁ Κόσμος μετὰ 200 ἔτη.

Ἄμερικανός τις προϋποθέτει ὅτι ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ εἰς διάστημα δύο αἰώνων θέλει φθάσει εἰς τὸ ἐξῆς σημειον.

Κύριός τις κατοικῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατὰ τὸ ἔτος 2077 θέλει καλεῖ διὰ τηλεγράφου ἐκ τοῦ μαγειρείου τὸν ὑπηρετὴν ὅστις, ὑποτασσόμενος παρουσιάζεται εἰς τὸ παράθυρον ἐντὸς ἀεροστάτου.

Κύριος. — Ἰωάννη πῆγαινε εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, ἵνα εἴπῃ εἰς τὸν Κύριον Ἰόνσωνα, ὅτι θὰ με ὑποχρεώσῃ ἂν ἔλθῃ νὰ συνδειπνήσωμεν.

Ὁ Ἰωάννης ἀναχωρεῖ. Εἰς πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἐπιστρέφει. Ὑπηρετῆς. — Ὁ κ. Ἰόνσων εἶπεν ὅτι θὰ ἔλθῃ ἤδη ἀνεχώρησε πρὸς στιγμὴν εἰς τὸν βόρειον Πόλον καὶ ἐπανερχόμενος θὰ περάσῃ ἐδῶ.

Κύριος. — Πολύ καλὰ ἀνίδα τώρα εἰς τὴν μηχανὴν ἥτις ἐτοιμάζει τὴν τράπεζαν καὶ τηλεγράφῃσιν εἰς τὴν σύζυγόν μου, ἥτις εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν της, ὅτι ὁ κύριος Ἰόνσων μέλλει νὰ ἔλθῃ. Κατόπιν νὰ ἐτοιμάσῃς τὸ ἀρρόστατον, διότι ἔχω συνέντευξιν εἰς Λονδίνον διὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Ἰωάννης ἐκτελεῖ τὰς δοθείσας αὐτῷ διαταγὰς καὶ ὁ κύριός του διερχόμενος τὰς Ἀντίλλας ἀγοράζει τινὰ Πορτογάλια.

Ἀποκρίσεις ἐνὸς τῶν ἐπτὰ σοφῶν.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἐξέπληξέ ποτε τοὺς φίλους τοῦ ἀποκρινόμενος μετὰ θαυμασίας ἀκριβείας εἰς διαφόρους ἐρωτήσεις, ἃς τῷ ἀπέτεινον.

Ἰδοὺ τινες τούτων ἀναφερόμεναι ὑπὸ τοῦ Βαρθολογίου.

— Τί ἐστὶ τὸ φραιότερον; — Τὸ σύμπαν, διότι ἔργον εἶναι τοῦ Θεοῦ. — Τί τὸ εὐρυχωρότερον; — Τὸ διάστημα, διότι τὸ Πᾶν περιλαμβάνει. — Τὸ ἰσχυρότερον; — Ἡ ἀνάγκη, ἥτις θριαμβεῖ πάντων. — Τὸ δυσκολώτερον; — Τὸ γινῆθαι σαυτὸν. — Τὸ εὐκολώτερον; — Τὸ συμβουλεύειν. — Τὸ σπανιώτερον; — Τύραννος φθάνων εἰς γῆρας.

Ποία διαφορὰ ὑπάρχει μετὰξὺ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.

— Οὐδεμία, ἀμφοτέρω εἰσὶν ὅμοια. — Διατί λοιπὸν δὲν ἀποθνήσκεις; διότι εἶναι τὸ ἴδιον καὶ νὰ ζῶ.

Τίς δύναται νὰ μᾶς παρηγορῇ ἐν δυστυχίᾳ;

— Ἡ θῆξ ἐχθροῦ δυστυχιστέρου ἡμῶν. — Τί δεῖ πράττειν τις ἵνα βίῃ ἀμεμπτον διάγῃ; — Νὰ μὴ πράττῃ ὅ, τι μέμφεται παρὰ τοῖς ἄλλοις. — Τί ἀπαιτεῖται ἵνα ἦ τις εὐτυχής; — Σῶμα ὑγιές, ὑπάρχοντα ἐπαρκῆ, πνεῦμα πεφωτισμένον κ. λ. π.

Σ. Ἀθ. Τινὲς τῶν ἀπαντήσεων τοῦ σοφοῦ Θάλητος γενομένων πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως στεροῦνται τῆς χριστιανικῆς ὀρθότητος.

Αἴσις β'. Αἰνιγματοῦς.

Ἀθηναῖς—ἰς—Ἀθηναίς.

Ἔλυσαν δὲ τοῦτο οἱ κ.κ. Ἀναγνωστόπουλος, Μαρ. Θ. Σιγάλας, Α. Σουτάνης. — Κ. Παπαλουκάς (Πάτρις), Ν. Α. Χαρίτος (Μεσολόγγιον), Σπυρ. Δ. Παπαδόπουλος (Πειραιεὺς), Λοῖζα Α. Λασκαράτου καὶ Παρθενόπη Βάρκερ (Κέρκυρα), Α. Κ. Σιγάλας (Σύρος), Α. Σ. Μπισκίνης (Ζάκυνθος).

ΓΡΙΦΟΣ Ι.

Ὁ βῆτος βραχὺς ἐστίν.

Ἔλυσαν δὲ τοῦτον. οἱ κ.κ. Ἄντ. Ἰωαννίδης (Σάμος), Κ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ Κ. Α. Κολλιοντζῆς. (Ἀθῆναι) Α. Κ. Σιγάλας (Σύρος).

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ.

. . . Μ . . .
 . . . Ο . . .
 . . . > . . .
 . . . 5 . . .
 . . . Ζ . . .

Ἰπὸ Ἑλένης Δερέκα.

ΓΡΙΦΟΣ 3.

Γ ν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. ἐκ Σύρου Φραγκίσκος Γ. Σιγάλας ἀνήγγειλε τὴν ἐκδοσιν τῆς εἰς τὸ γαλλικὸν μεταφράσεως τῆς κωμωδίας τοῦ μακαρίτου Σ. Βασιλειάδου, Ἀμαλθείας.

— Ἡ ἐπὶ τῶν Δοσιῶν διαγωνισμάτων ἐπιτροπεία ἀνήγγειλε τὴν ἐπανάληψιν τούτων, δημοσιεύσασα τὸ περὶ τούτων πρόγραμμα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ εὐρίσκονται τὰ ἐξῆς Περιοδικά: Ὁ Α'. Τόμος τῆς Ἀθηναίδος φρ. 2.

«LECTURES ILLUSTRÉES POUR LES ENFANTS» ἐκδιδόμενον ἐν Λωσάνῃ τῆς Ἑλβετίας εἰς φυλλάδιον 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμούμενον διὰ 4 ἢ 5 ὠραιότητων εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἑτησίως προπληρωτέας δρ. 2,50.

«L'AMI DE LA MAISON» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Παρισίοις εἰς μέγα φύλλον κοσμούμενον διὰ τριῶν εἰκόνων ὧν ἡ μία καλύπτει ὁλόκληρον τὴν πρώτην σελίδα. Τιμὴ συνδρομῆς φρ. 3,00.

«CHILDREN'S FRIEND. — CHILDREN'S PRIZE καὶ CHILD'S COMPANION» Ἀγγλικά περιοδικὰ ἐκδιδόμενα ἐν Λονδίνῳ εἰς φυλλάδια 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμούμενα δι' ὠραιότητων εἰκόνων. Τιμὴ ἑτησίως συνδρομῆς ἐκάστου δραχμὰς 2,50.

«INFANT'S MAGAZINE» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκ σελίδων 16 κοσμούμενον διὰ 14 εἰκόνων. Πρὸς χρῆσιν μικρῶν παιδίων. Τιμὴ συνδρομῆς δρ. 2,50.

Αἱ ἐν Βουλγαρίᾳ φρικαλεότητες ὑπὸ Γιάδστωνος.

ΣΗΜ. Ἐπίσης εὐρίσκονται καὶ βιβλία Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά Ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδρομηταὶ γράφονται εἰς τὸ Βιβλιοδετεῖον Κ. Α. Γεράρδου, ὁδὸς Γιοργαντζι-λὰρ ἀριθ. 100.